

“स मशारावल्गित-पीवरस्तनोः
परिभ्रमज्जान्मविकोचनोत्पलाः ।
निरीक्षितुं नोपरराम वल्लवी-
रभिप्रवृत्ता इव वारयोषितः ॥”

वल्लिः, स्त्री, (वल्लते संवृणोति वृक्षादीनि ।
वल्ल + “सञ्चधातुभ्य इन् ।” उणा० ४ । ११७ ।
इतीन् ।) लता । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
(यथा, महाभारते । १२ । १८४ । १३ ।
“वल्लिर्वृष्टयते वृक्षं सञ्चतश्चैव गच्छति ॥”)
पृथिवी । इति शब्दमाला ॥

वल्लिकण्टकारिका, स्त्री, (वल्लिरूपा कण्टकारिका ।
अभिदमनोक्षुपः । इति राजनिर्घण्टः ॥

वल्लिदूञ्चा, स्त्री, (वल्लिरूपा दूञ्चा ।) माला-
दूञ्चा । इति राजनिर्घण्टः ॥

वल्लिश्राकटपोतिका, स्त्री, (वल्लिप्रधाना श्राकट-
पोतिका ।) मूलपोती । इति राजनिर्घण्टः ॥

वल्लिस्तरणः, पुं, (वल्लिप्रधानः स्तरणः ।) अथक्क-
पर्णौ । इति राजनिर्घण्टः ॥

वल्लो, स्त्री, (वल्लि + डीष् ।) लता । इत्यमरः ॥
सा च भूमिप्रसारा वर्षमात्रस्थायिनो कुशा-
खटा । (यथा च ।

“विदारोधारिवारजनीगुडुच्योऽनष्टङ्गीचेतिवल्लो-
सञ्चः ॥” इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ३८ अध्यायः ॥
यथा च, रामायणे । २ । ८० । ६ ।

“लतावल्लोश्च गुल्माश्च स्थाननश्चन एव च ।
जनास्ते चक्रिरे मार्गं हिन्दुनो विविधान्
दुमान् ॥”)

अजमोदा । इति मेदिनी । वे, ३८ । कैवर्तिका ।
चयम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

वल्लोगडः, पुं, (वल्लोरूपो गडः ।) मत्स्यविशेषः ।
भोजा इति वालिकडा इति च भाषा । अस्य
गुणाः । लघुत्वम् । रूक्षत्वम् । अनभिषान्द-
त्वम् । मरुत्करत्वम् । सख्यत्वम् । कफनाशन-
त्वम् । इति राजवल्लभः ॥

वल्लोजं, स्त्री, (वल्लो लतायां जायते इति ।
जन + डः ।) मरीचम् । इति राजनिर्घण्ट-
शब्दचन्द्रिके ४ (यथा, वृहत्संहितायाम् । ८ । १२३ ।
“भाद्रपदे वल्लोजं निष्पत्तिं याति पूर्वशस्य च ॥”)

वल्लोवदरी, स्त्री, (वल्लोरूपा वदरी ।) भूवदरी ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

वल्लोत्तुङ्गः, पुं, (वल्लोषु जातो सुदृगः ।) मकुटकः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

वल्लोटच्चः, पुं, (वल्लोवत् दीर्घो वृक्षः ।) सालवृक्षः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

वल्लूरं, स्त्री, (वल्लोते व्यात्रियवे लतादिनेति ।
वल्ल + वाङ्मूलकात् ष्टेरच् ।) कुञ्जम् । मञ्जरी ।
क्षेत्रम् । निर्जलस्थानम् । शादलः । इति हेम-
चन्द्रः । गहनम् । इति मेदिनी । रे, २१० ।
विश्वररत्नावलीषु वल्लूरमिते पाठः ॥

वल्लूरं, त्रि, (वल्लोते संव्रियते इति । वल्ल + “खर्ज्ज-
पिप्लादिभ्य ऊरोलचौ ।” उणा० ४ । ६० ।
इति ऊरच् ।) आतपादिना शुक्लमांसम् ।

इत्यमरः । २ । ६ । ६३ ॥ (तस्याभक्ष्यत्वं यथा,
मनुः । ५ । १२३ ।

“निमज्जतश्च मत्स्यादान् सौमं वल्लूरमेव च ॥”

“वल्लूरं शुक्लमांसम् ।” इति तट्टीकायां कुञ्जक-
भट्टः ।) शूकरमांसम् । इति मेदिनी । रे,
२१० ॥ वनक्षेत्रम् । वाहनम् । ऊवरभूमिः ।
इति हेमचन्द्रः ॥

वल्लगा, स्त्री, (वल्ल + भावे घञ् । वल्लाय संवरणाय
साधुः । वल्ल + यत् ।) धात्रीवृक्षः । इति
हारावली ॥

व(व)ल्लजः, पुं, (वल्ले पर्वते जायते इति । जन
+ डः ।) उलयः । इति हेमचन्द्रः ॥ वाव इति
स्वातल्लणम् । इत्यमरः ॥ वल्लते भुवं वेद्यति
विशादित्वात् वृषत्यये वल्लः पर्वतः तत्र जाना
वल्लजाः इत्यथे । स्वभावात् बहुल्ये वल्लजाः ।
एको वल्लज इति भाष्यकारवचनादेकत्वमपि
व्यतएव सुमनोऽशरोवल्लजादेर्नेति पाचिक-
बहुत्वायै क्रमदीश्वरवृत्तम् । इति तट्टीकायां
भरतः ॥ (यथा, मनुः । २ । ४३ ।

“सुज्जालाभे तु कर्मथाः कुशाप्रधानाकवल्लजैः ।
त्रिवृता गच्छिनैकेन त्रिभिः पञ्चभिरेव वा ॥”)

व(व)ल्लजा, स्त्री, (वल्ले पर्वते जायते इति । जन
+ डः । टाप् ।) लक्षविशेषः । सावे वागे इति
हिन्दो भाषा । तत्प्रायः । टट्टपत्नी २ टट्टेषुः
३ लक्षवल्लजा ४ मौञ्जीपत्रा ५ टट्टलया ६
पानीयाश्वा ७ टट्टचुरा ८ । अस्या गुणाः ।
मधुरत्वम् । शीतत्वम् । पित्ताहृद्यपहत्वम् ।
वातप्रकोपणत्वम् । रथत्वम् । कण्ठशुद्धिकारि-
त्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

वल्लह, क त्विधि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा०-
पर०-अक्र०-सेट् ।) क, वल्लहयति । त्विधि
सौमौ । इति दुर्गादासः ॥

वल्लह, ड ऋष्टे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
आत्म०-अक्र०-सेट् ।) ड, वल्लहते घनौ ऋष्टः
स्यादित्यर्थः ।

वश, लु सृष्टि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदा०-
पर०-सक०-सेट् ।) लु, वृष्ट घनं लोकः । इति
दुर्गादासः ॥

वशं, स्त्री, (वश + “वशिरण्योरुपसंख्यानम् ।”
३ । ३ । ५८ । इत्यस्य वार्तिकोक्त्वा अप् ।)
इच्छा । प्रभुत्वम् । आयत्तता । इति शब्द-
रत्नावली । (यथा, महाभारते । १२ ।
१३४ । ७ ।

“वशे बलवतां घर्म्मः सुखं भोगवतामिव ॥”)

वशंवदः, त्रि, (वशं तवाहं वश इति वाक्यं वद-
तीति । वश + वद् + “प्रियवशे वदः खच् ।”
३ । २ । ३८ । इति खच् । “अवदिवदन्तस्य
सुम् ।” ६ । ३ । ६७ । इति सुम् ।) वशं वदति
यः । आयत्तकरवाक्यवक्ता । इति मुग्धबोध-
व्याकरणम् ॥ (वशीभूतः । यथा, राजतरङ्गि-
याम् । ४ । ३६५ ।
“क्ष जहार दुराचारी भूत्तु लोभवशंवदः ॥”)

वशः, त्रि, (वशोति । वश + अच् ।) आयत्तः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । ८ । १७७ ।
“गुणाऽपि तदाकर्ण्य सद्यः खेदवशो-
भवत् ॥”)

वशः, पुं, (वश + भावे अप् ।) इच्छा । इति
संकीर्णवर्गे अमरः ॥ (उश्रते इष्यते इति ।
वश + कर्मणि अप् ।) वैश्याग्रहम् । आय-
त्तता । प्रभुत्वम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ जम् ।
इति हेमचन्द्रः ॥

वशका, स्त्री, (वशेन आयत्ततया कायति शोभते
इति । कै + कः ।) वश्या नारी । इति शब्द-
रत्नावली ॥

वशक्रिया, स्त्री, (वशस्य क्रिया करणम् ।) वशी-
करणम् । तत्प्रायः । संवदनम् २ । इत्यमरः ६
मणिमन्त्रौघधैश्वरीकरणं संवदनं संपूर्णं वदि-
त्संश्रीकरणं भावेऽनट् । संवदना च इति
केचित् । करणेऽनटि वशक्रियायां चने मणि-
मन्त्रादावपि । जयश्रियः संवदनं यत्सदिति
रघुः । संवदनं इति पाठान्तरम् । इति
तट्टीकायां भरतः ॥

वशगा, स्त्री, (वशं गच्छतीति । गम + डः ।)
वशीभूता । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
वृहत्संहितायाम् । ४३ । ३२ ॥

“गाङ्गादिवाकरमुताजलचारुहारं
धात्रीं समुद्ररसनां वशगां करोति ॥”
अस्मिन्नर्थे वाच्यलिङ्ग शवायं शब्दः । यथा,
महाभारते । ४ । ६ । १२ ।

“इदानीं ते हन्त वरं यमिच्छन्ति
प्रशाधि मत्स्यान् वशगोऽक्षरहं तव ॥”)

वशा, स्त्री, (वश सृष्टि + अप् । टाप् । “वशि-
रण्योरुपसंख्यानम् ।” इति अप् वा ।) बन्धा ।
(अस्या घर्नं राज्ञा रक्षितव्यम् । यथा, मनुः ।
८ । २८ ।

“वशाऽपुत्रासु चैवं स्यादक्षयं निष्कृतासु च ।
पतिव्रतासु च स्त्रीषु विधवास्तासुरासु च ॥”)

सुता । योषा । स्त्रीगवी । करिणी । इति मेदिनी ।
शे, १३ ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । ६ । १०१ ।

“अविद्यत स ताभिश्च वशाभिरिव वारणः ॥”)
बन्धा गवी । इत्यमरः । (यथा, ऋग्वेदे । २ । ७५५ ।

“खं नो अवि भारतये वशाभिरुचमिः ॥”
“वशाभिर्बन्धाभिर्गोभिः ॥” इति तद्वाक्ये वाच्यः ॥

वशीभूता । यथा, गारुडे । १८३ अध्याये ।
“सप्तभिर्मन्त्रितं जला करवीरस्य पुष्पकम् ।
स्त्रीबामये आमये च जगद्देवा वशा भवेत् ॥”)

वशाऽप्यो, पुं, (वशया आऽप्यः । प्रचुरवशा-
वत्त्वात् तयात्वम् ।) शिशुमारः । इति शब्द-
रत्नावली ॥

वशापायो [न्], पुं, (वशं पिबतीति । पा +
बिनिः ।) कुकुरः । इति शब्दमाला ॥

वशि, स्त्री, (वश + भावे इन् ।) वशित्वम् । इति
शब्दमाला ॥

वशिकः, त्रि, शून्म । इत्यमरः । ३ । १ । ५६ ॥